

[Anker Jørgensen]

nævnt, og der er mange andre ting som arbejdsmiljøkonventionen osv.

Jeg tror, at det er vigtigt, at Norden samarbejder, fordi Norden har nogle kvaliteter – det synes jeg vi skal have lov til at mene og tro på – som kan være af værdi for den europæiske udvikling. Også derfor er det nordiske samarbejde nødvendigt.

Hvis de andre nordiske lande en dag bliver medlem af EF, hvad jeg meget gerne ønsker, så er det da klart, at der er en ny situation, men ikke en situation, der overflødiggør, at vi under andre former skal fortsætte samarbejdet i Norden på de præmisser og ud fra de ideer og de forudsætninger, som nu engang er vores.

Jeg vil også pege på den kendsgerning, at vi jo i Nordisk Råd nedsatte en særlig komité på 10 parlamentarikere, der skulle undersøge mulighederne for at løse problemerne omkring forholdet mellem Norden og EF, Norden og Europa. Dette, at vi seriøst arbejder med de ting, har selvfølgelig medført, at den europæiske integration er ved at blive en større realitet end nogen sinde tidligere. Og med Europa mener jeg ikke bare EF – der var 6, der var 9, der var 10, der blev 12 – hele Europa er faktisk på vej.

Må jeg så sige, at man skal selvfølgelig tilstræbe forenkling af arbejdet i Nordisk Råd, og jeg har to ting, jeg godt vil nævne på falderebet – ikke for at vi skal tage det op til diskussion i dag, men for at lade det gå videre som et eksempel på, hvad der måske kunne overvejes.

Det ene er, at det måske ikke er hensigtsmæssigt, at Nordisk Råds præsidium, der repræsenterer parlamentarikerne, og ministerrådets sekretariat er adskilt, som de er nu. Måske burde de enten være slået sammen eller i hvert fald være under samme tag for at mindske afstanden mellem vore fem landes parlamentarikere og vore fem landes regeringer. Det kunne være et middel til en mere effektiv indsats og til lidt mindre afstand mellem parlamentarikerne og ministrene. Jeg siger, det kunne være det; det bør overvejes.

En anden ting er spørgsmålet, om vi skal have én session eller 1-dags eller 5-dages sessioner, eller hvad det nu skal være. Jeg tror egentlig, det kunne være værd at overveje, at vi i stedet for én session på en uge havde to sessioner på 3 dage, og at man lavede disse sessioner i forbindelse med, at vi alligevel har udvalgs-

der, og hvor alle parlamentarikerne alligevel kunne være til stede. Det ville ikke blive dyrere, der blev kortere imellem sessionerne, og man kunne selvfølgelig dele problemstillingen op også på disse sessioner. Man kunne altså sørge for, at der ikke blev så langt imellem sessionerne, og så kunne Nordisk Råd også på den måde blive mere effektivt. Jeg mener, det er en af de ting, som vi må lægge stor vægt på.

Jeg siger, at det er løstagtig snak at tale om, at man skal nedlægge Nordisk Råd. Verden hænger mere og mere sammen. Alle geografiske områder jordkloden rundt har fundet ud af, at de må snakke og samarbejde med deres nærmeste naboer, og fra de nærmeste går det også til de fjernere naboer.

Men forandring tror jeg bestemt der skal til. De samarbejdsformer, vi har i dag, er selvfølgelig ikke den endelige løsning. Jeg tror, at det først bliver Europa. Så bliver det inden for Europa også noget med at snakke sammen med sine naboer, og det vil være f.eks. inden for det nordiske. Selv inden for et fælles EF vil der være behov for et nordisk samarbejde til at justere, til at markere holdninger, til at præge udviklingen med de synspunkter, der nu engang må siges at være nordiske.

Jeg mener, der findes nordiske holdninger, som har en sådan kvalitet, at de bør koordineres, sammenarbejdes og påvirke den europæiske udvikling. Derfor er Nordisk Råd stadig væk absolut det, vi må arbejde med. Jeg håber, at man, når al løstagtig snak er færdig, også vil erkende det – ikke mindst de, der er med i Nordisk Råd.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg synes naturligvis, det er godt at kunne konstatere, at langt, langt det største flertal her i Folketinget – måske med skiftende grader af begejstring – synes, at Nordisk Råd er værd at have med at gøre, og at Nordisk Råds samarbejde skal fortsætte fremover.

Jeg vil godt lige benytte anledningen her til at sige tak til alle dem fra Sekretariatet, som gør livet lettere for os; for det gør de faktisk. Vi er glade for det arbejde, de laver for os. Når jeg nævner det, så er det, fordi når man kritiserer bureaukratiet, så kommer man meget nemt til at stå som dem, der også kritiserer bureaukraterne. Sådan skal det ikke være ment – i hvert fald ikke noget af det, jeg har sagt. Tværtimod: Tak for al den støtte og hjælp, vi får!